

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1926.

Första kammaren.

Nr I.

Sedan i kraft av § 49 regeringsformen och § 2 riksdagsordningen riksdagen sammankommit till lagtima möte här i huvudstaden måndagen den 11 januari 1926, sammanträdde riksdagens första kammare i den uti riksdagens hus för kammaren anordnade samlingssal samma dag,

Måndagen den 11 januari.

kl. 11 f. m.

Herr **Trygger** framträdde till talmansbordet och yttrade: Ärade församling! Åter mötas vi för att börja ett nytt arbetsår. Vår uppgift att söka värna och befordra rikets och dess inbyggares väl är i dessa tider sannerligen icke lätt. Rikta vi blicken utöver eller inom rikets gränser, överallt skönja vi åtskilligt, som är ägnat att väcka oro och bekymmer.

Med avseende på världssituationen behöver man visserligen icke låta sig vilseföras av alla vackra talesätt, som i rikligt mått användas till verklighetens beslöjande, för att finna en av den bistra nödvändigheten framkallad förbättring av vissa europeiska staters inbördes förhållanden. Men huru varmt man än må önska, att utvecklingen må gå allt starkare i denna nya riktning, kan man dock icke komma ifrån, att en farlig osäkerhet alltjämt behärskar den utrikespolitiska situationen. I viss mån är på det nuvarande läget tillämpligt vad viscount Grey, Englands utrikesminister vid världskrigets början, nyligen sagt om ställningen år 1913. Hans ord lyda: Uppgåelsen efter det andra Balkankriget har bestämts icke av rättvisan utan av makten. Därigenom lades grunden till förvecklingar i framtiden. För att vinna en säker fred för framtiden hade stormakterna bort ingripa. De fruktade emellertid att röra på sig för att icke stöta mot varandra, och likväl blev just den omsorg att ej råka i missämja inbördes, som de visade, en orsak till att upprätthållandet av freden blev vanskeligare under det följande året. — Så långt Grey.

Nu ligger den stora faran för framtiden däri, att den reglering av staternas gränser och inbördes förhållanden, som skedde efter världskriget, på många håll uppfattas såsom stridande mot rätt och billighet. Situationen är i följd härav så ömtålig, att även lösningen av nya problem av internationell art understundom bestämmas mera efter vad som passar för ögonblicket än efter rättvisans stränga fordringar.

Vad åter angår våra inre förhållanden, äro de visserligen i flera avseenden lyckligare än i många andra länder. Solidariteten mellan folkens intressen är emellertid företrädesvis på det ekonomiska området så stor, att de svårigheter inom Europa, med vilka världskrigets segrare och besegrade alltjämt kämpa, öva sin inverkan även på vårt näringsliv. Vore detta icke fallet, skulle flera problem, som för närvarande upptagits på dagordningen, antingen alls icke

ha uppställts eller ock lättare kunna finna en tillfredsställande lösning. Det relativt gynnsamma läge, vari hos oss särskilt statens finanser trots allt onekligen befinna sig, kan dock innebära en fara för att vi överskatta våra möjligheter att tillfredsställa alla de nya eller ökade behov, som av det allmänna och enskilda framställas såsom oeftergivliga.

Vi få dock aldrig glömma, att den lidandets skola, som andra folk nu genomgå, säkerligen kommer att visa sig som en deras hälsosamma förberedelse till större kraftutveckling, ökad omsikt och enklare levnadsvanor. När verkan av vad de sålunda lärt en dag gör sig fullt gällande, kommer detta att mynna ut i ökad insikt om de ekonomiska lagarnas ovillkorlighet samt i en större konkurrenskraft än tillförne. Det gäller därför för oss att beakta, att vårt nuvarande, i det hela jämförelsevis fördelaktiga läge, vilket dock redan är fördunklat av vissa viktigare näringsgrenars svårigheter, endast är övergående och att i följd härav det är vår plikt att, långt ifrån att förfalla i ytlig optimism, begagna vårt lilla försprång till att stärka våra möjligheter för att jämbördiga kunna upptaga den stora ekonomiska tävlan, vars inträdande endast är en tidsfråga.

Sverige är ingalunda ett rikt land. Vårt välstånd är en följd icke av himmelens ymniga gåvor utan av en lång fredsperiod, en intelligent och skicklig befolknings arbete samt en ständigt fortgående om än svag kapitaluppläggning.

Om vårt land gäller mer än om de flesta andra, att Rom icke byggdes på en dag. Men vad som icke kan byggas upp på en kort tid kan däremot på en dag förstöras, och vid ett återuppbyggande kunna vissa av de förutsättningar saknas, som ursprungligen förelegat.

I fråga om dessa förutsättningar har jag i det föregående fäst uppmärksamheten på, hurusom freden för framtiden ingalunda kan anses betryggad. Beträffande arbete och sparsamhet kan den, som är uppmärksam, icke vara i tvivel om, vilken landsskadlig agitation inom Sverige bedrivs för att utbreda den föreställningen, att människans största välgärning, arbetet, i själva verket är hennes förbannelse, samt för att motarbeta den instinktiva lusten hos de flesta att låta dagens sorglöshet göra åtminstone något offer för morgondagens säkerhet.

Inför dessa företeelser gäller det för oss, folkets förtroendemän, att besinna vårt stora ansvar, att med ärlighet och manlighet handla efter dess bud. Tecken saknas icke, att svenska folket, liksom fallet är i flera andra länder, är trött och utledset på allt det myckna ordandet, där man under sken av att sitta inne med den riktiga lösningen av en framlagd fråga förvanskar verkligheten och blott söker resonans i meningsfränders önskningsar.

Må alla inom representationen åtminstone i fråga om bekämpandet av denna tidens svaghet söka nå det samförstånd, som i den för fosterlandet *mest vitala* frågan varit omöjligt att vinna! Sanningskärlek, kunskap, förutseende må leda oss vid fullgörande av vårt viktiga förtroendeuppdrag!

Med dessa ord förklarar jag detta sammanträde öppnat.

Sedan herr ordföranden därefter intagit talmansplatsen, tillkännagav herr ordföranden, att han på grund av bestämmelsen i § 1 mom. 2 av kammarens ordningsstadga anmodat filosofie magistern Lode Wistrand att, till dess sekreterare blivit utsedd, föra kammarens protokoll ävensom att herr ordföranden för tillfället anställt kanslibiträden och vaktbetjäning till erforderligt antal.

Upplästes och lades till handlingarna följande från justitiedepartementet ankomna

Protokoll, hållet inför statsrådet och chefen för justitiedepartementet den 7 januari 1926.

I anledning av stadgandet i § 32 riksdagsordningen hade statsrådet och chefen för justitiedepartementet anmodat tre bland de av riksdagen valda fullmäktige i riksbanken och tre bland fullmäktige i riksgäldskontoret att närvara vid den granskning av riksdagsmannafullmakter, som skulle inför departementschefen verkställas innan instundande riksdag sammanträdde; och infunno sig nu av fullmäktige i riksbanken herrar R. Norberg, E. Kristensson och A. Amné samt av fullmäktige i riksgäldskontoret herrar H. M. Bäckström, E. A. Hallin och A. Anderson.

Till justitiedepartementet hade insänts fullmakter dels för nitton personer, som vid val i september 1925 av vissa landsting utsetts till ledamöter av riksdagens första kammare under en tid av åtta år, räknade från och med den 1 januari 1926, dels ock för tre personer, som, efter det tidigare valda ledamöter av kammaren avgått, vid nya röstsammanräkningar blivit utsedda att inträda i de avgångnas ställe.

Vid granskning av fullmakterna framställdes icke någon anmärkning mot desamma.

Protokoll över granskningen jämte förteckning å fullmakterna skulle tillika med dessa överlämnas till kammaren.

I ämbetet:

Erik M. Kellberg.

Den åberopade förteckningen lydde sålunda:

Förteckning å ledamöter av riksdagens första kammare enligt fullmakter granskade inför chefen för justitiedepartementet den 7 januari 1926.

Stockholms stad.

1. Redaktören Leonard Kristian Vinfrid Ljunglund i Stockholm.

Jönköpings län.

2. Godsägaren Karl Johan Alfred Gustafsson i Stensholm.
3. Lantbrukaren Karl Oscar Ericson i Obergå.
4. Hovrättsrådet Karl Johan Ekman i Jönköping.
5. Lektorn Ivan Hjalmar Emanuel Pauli i Karlstad.
6. Godsägaren Erik Rudolf Abrahamsson i Österängen.
7. Landssekreteraren greve Jacob Wilhelm Spens i Jönköping.

Blekinge län och Kristianstads län.

8. Före detta fängelsedirektören Ulrik Leander i Karlskrona.

Göteborgs och Bohus län.

9. Kabinettskamarherren Eric Adolf Hallin å Tofta gård.
10. Redaktören Sigfrid Hansson i Stockholm.
11. Överdirektören Jakob Ludvig Widell i Stockholm.
12. Borgmästaren Axel Ludvig Sundberg i Lysekil.
13. Lantbrukaren Isak Svensson i Spekeröd.
14. Professorn Israel Fritiofsson Holmgren i Stockholm.

Värmlands län.

15. Underinspektören Gustaf Alfred Strömberg i Karlstad.
16. Lektorn Johan Bergman i Stockholm.
17. Rådmanen Georg Dahl i Filipstad.

18. Statsrådet Karl Johan Daniel Schlyter.
19. Redaktören John Sandén i Karlstad.
20. Lantbruksskolföreståndaren Anders Åke Samuel Ingeström i Varpnäs.
21. Lantbrukaren Valfrid Eriksson i Överbryn.

Örebro län.

22. Nämndemannen Gottfrid Karlsson i Gillberga.

Enligt § 2 i ordningsstadgan för kammaren anställdes upprop av kammarens ledamöter, varvid såsom frånvarande antecknades:

- herr *Hammar skjöld, Hjalmar,*
 » *Lindblad,*
 » *Heyman,*
 » *Pers,*
 » *Lindhagen,*
 » *Asplund.*

Följande till kammaren inkomna ansökningar upplästes:

Till riksdagens första kammare.

Undertecknad, som har att, med början den 12 innevarande januari, såsom ordförande deltaga i sammanträde i Genève av Nationernas förbunds kommission för progressiv kodifikation av den internationella rätten, får härmed anhålla om ledighet från riksdagsgöromålen under januari månad.

Upsala slott den 4 januari 1926.

Hj. Hammar skjöld.

Till riksdagens första kammare.

Härmed anhålles vördsamt om två dagars permission för egna angelägenheters vårdande.

Göteborg den 9 januari 1926.

A. C. Lindblad.

Till riksdagens första kammare.

Undertecknad, som av tjänstegöromål är förhindrad inställa mig vid riksdagens början, får härmed vördsamligen anhålla om ledighet från riksdagsgöromålen under tiden 11—15 januari.

Luleå den 9 januari 1926.

C. I. Asplund,

Representant för Västerbottens och Norrbottens län.

De sålunda begärda ledigheterna beviljades.

Därjämte anmäldes förfall för herrar *Heyman, Pers* och *Lindhagen.*

Anställdes val av talman, och utsågs därtill:

greve Hamilton med 138 röster

Företogs val av förste vice talman, och utsågs därtill:

herr Lamm med 126 röster.

Anställdes val av andre vice talman, och utsågs därtill:

herr Nilsson, N. A., i Kabbarp med 115 röster

Herr **Trygger**, som nu lämnade talmansplatsen, yttrade därvid till herr talmannen: Herr greve! Det är med glädje som jag till Eder överlämnar denna klubba, symbolen av eder rätt och eder makt i denna kammare.

Herr **talmannen** intog talmansplatsen och yttrade: Å vice talmännens och mina egna vägnar ber jag först och främst att få till kammaren framföra våra hjärtliga tacksägelser för det förnyade bevis på förtroende, som kommit oss till del genom de nyss förrättade valen. Vi hoppas säkert på, att vårt samarbete med kammaren skall komma att gå lika bra och lyckligt som under föregående år.

För egen del skall jag be att få begagna detta tillfälle till att yttra några ord i anslutning till ett uttalande, som jag tog mig friheten att göra i våras, då vi skildes åt. Jag bragte då på tal den med nästan varje år som går svårare anhopningen av ärenden och viktiga ärenden i riksdagens sista timma. Utan att göra anspråk på att hava helt och hållet genomträngt ämnet och utan att söka giva någon anvisning på hur olägenheterna skulle kunna helt och hållet avlägsnas, framhöll jag då vissa punkter, beträffande vilka jag trodde, att förbättrade förhållanden skulle kunna åstadkommas.

Den första punkt jag berörde gällde det under senare år gängse sättet för kungl. propositioners avlämnande. Jag meddelade redan då, att jag hade anledning tro, att regeringen hade sin uppmärksamhet fäst på denna sak. Såsom herrarna nu sett av tidningarna, ämnar också regeringen vidtaga åtgärder för att söka åstadkomma bättre förhållanden härutinnan. Då frågan om möjlighet att minska arbetstrycket mot slutet av riksdagen sålunda genom regeringens välbetänkta åtgärder kommit från ord till handling, synes det mig vara synnerligen önskvärt, att även riksdagen ville begagna tillfället att, såsom man säger, draga sitt strå till stacken.

I detta avseende skall jag särskilt be att vid detta tillfälle få fästa uppmärksamheten på en annan av de punkter, som jag i mitt yttrande i våras berörde. Jag hyste då och jag hyser fortfarande den uppfattningen, att mycket skulle kunna vinnas, om utskotten redan från början riktade in sin uppmärksamhet på något, som jag tror, att man hittills ganska litet tänkt på, nämligen att söka fördela arbetet någorlunda jämnt under riksdagen och särskilt förebygga, att alltför många viktiga ärenden skjutas undan till slutet av maj eller början av juni. Jag hoppas, att det icke anses förmätet, då jag ber, att utskotten och enkannerligen deras herrar ordförande ville ägna denna fråga en alldeles särskild uppmärksamhet vid denna riksdag.

I övrigt ber jag blott — och jag vet, att mina ärade kolleger härutinnan instämma med mig — att få tillönska kammaren ett gott nytt år, ett gott arbete och ett gott arbetsresultat.

Herr talmannen tillkännagav, att till erhållande av sekreterarbefattningen hos kammaren endast en sökande anmält sig; varande den ingivna ansökningen, som upplästes, av följande lydelse:

Till riksdagens första kammare.

Härmed får jag vördsamt anmäla mig såsom sökande till sekreterarbefattningen hos kammaren under innevarande riksdag.

Stockholm den 11 januari 1926.

G. H. Berggren,
Förste kanslisekreterare.

På framställning av herr talmannen beslöt kammaren att genast företaga val av sekreterare.

Valet företogs, och befanns efter valförrättningens slut hava blivit till sekreterare utsedd:

förste kanslisekreteraren G. H. Berggren med 118 röster.

Förste kanslisekreteraren Berggren fick nu företräda, underrättades, att han blivit av kammaren vald till sekreterare, och övertog protokollsföringen.

In fidem
Lode Wistrand.

Tillkännagavs, att Kungl. Maj:t låtit genom offentligt anslag bjuda och kalla riksdagens samtliga ledamöter att tisdagen den 12 innevarande månad kl. 11 f. m. infinna sig i slottskapellet samt, efter förrättad gudstjänst, enligt § 34 riksdagsordningen begiva sig till rikssalen för att där inhämta vad Kungl. Maj:t hade att meddela riksdagen.

Herr talmannen meddelade, att till kammarens förfogande överlämnats 75 inträdesbiljetter till rikssalen vid riksdagens öppnande, och hemställde, att fördelning av dessa biljetter proportionellt i förhållande till ledamotsantalet i varje valkrets finge ske genom sekreteraren.

Denna hemställan bifölls.

Justerades ett protokollsutdrag för denna dag.

Kammarens sammanträde avslutades kl. 12,02 på dagen.

In fidem
G. H. Berggren.

Tisdagen den 12 januari.

Kammaren sammanträdde kl. 10,30 f. m.

Herr talmannen yttrade, att han efter samråd med andra kammarens talman finge föreslå, det första kammaren ville besluta att vid sammanträde torsdagen den 14 innevarande månad företaga följande val, nämligen

dels av fyra ledamöter för att jämte talmannen tillsätta kammarens kansli och vaktbetjäning,

dels av tre ledamöter för att delta i talmansöverläggningarna,

dels ock av två ledamöter för att hava inseende över riksdagens kansli.

Detta förslag antogs.

Herr talmannen yttrade vidare att han, likaledes efter samråd med andra kammarens talman, finge föreslå, det första kammaren ville besluta att företaga vid sammanträde, som komme att hållas fredagen den 15 i denna månad, val av ledamöter och vid sammanträde påföljande dag val av suppleanter i de ständiga utskotten och utrikesnämnden.

Vad herr talmannen sålunda föreslagit bifölls.

Ordet lämnades härefter till herr **förste vice talmannen**, som anförde: Jag får hemställa, att första kammaren måtte besluta, att antalet suppleanter från denna kammare i de ordinarie utskotten skall utgöra: i konstitutionsutskottet 13, i statsutskottet 15, i bevillningsutskottet 13, i bankoutskottet 8, i första lagutskottet 8, i andra lagutskottet 11 och i jordbruksutskottet 8.

Denna hemställan bifölls.

På hemställan av herr talmannen beslöt kammaren nu, kl. 10,33 f. m., att ajournera sina förhandlingar till kl. 10,45 f. m.

Till åttlydnad av Kungl. Maj:ts kallelse avgingo herr talmannen och kammarens ledamöter kl. 10,45 f. m. till slottskapellet, där riksdagspredikan hölls av kyrkoherden i Örebro Nikolai församling, kontraktsprosten C. U. L. Lönroth. Efter gudstjänstens slut begav kammaren sig till rikssalen, i vilken även andra kammaren infann sig.

Hans Maj:t Konungen kom tillstädes och öppnade riksdagen med det i protokollsbihanget införda tal, varefter hans excellens herr statsministern Sandler uppläste Kungl. Maj:ts berättelse om vad i rikets styrelse sedan sista lagtima riksdags sammanträde sig tilldragit.

Herr **talmannen** framträdde därpå och yttrade: Allernådigste Konung, Eders Maj:t!

Riksdagens första kammare anholder att till Eders Maj:t få framföra sin undersåtliga vördnad.

Måtte det nya kvartsekel, som nu ingått, bli lyckosamt för Eders Maj:t och fosterlandet.

Visserligen måste vår framtid alltid i viss mån påverkas av omständigheter, som falla utom vår domvärjo. I dessa fall ha vi i allmänhet ej annat att göra än att vaksamt hoppas det bästa. Men ve oss, om vi samtidigt förgäta, att vårt öde dock ytterst ligger i våra egna händer.

Ett folk med den rätta medborgarandan går ej under. Lika visst som detta är, lika visst är också, att endast den, som lånar sitt öra till det falska smickrets röst, kan vilja göra gällande, att i den punkten allt är väl beställt, att vi intet ha att lära, intet att eftersträva.

Måtte det förunnas Eders Maj:t att under de kommande åren se denna anda — självverksamhetens, självbevarelsens och pliktuppfyllelsens renande och enande anda — mer och mer genomtränga Sveriges folk, förestäva dess beslut och leda dess handlingar. Endast så kunna vi med trygghet blicka mot framtiden.

Under levande förhoppning, att det nu öppnade riksmötets arbete måtte lända Eders Maj:t till tillfredsställelse och fosterlandet till bättnad, anholder riksdagens första kammare att inför Eders Maj:t få ge uttryck åt sin orubbliga trohet och oföränderliga tillgivenhet.

Sedan andra kammarens talman därefter i denna kammares namn till Hans Maj:t Konungen framfört andra kammarens undersåtliga vördnad, fingo talmännen vardera mottaga ett exemplar av Kungl. Maj:ts proposition nr 1, angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1926—1927, varefter ceremonien å rikssalen avslutades och första kammaren enligt beslut, fattat före avtågandet från samlingsrummet, åtskildes vid utgången från rikssalen kl. 12,35 på dagen.

In fidem
G. H. Berggren.

Torsdagen den 14 januari.

Kammaren sammanträdde kl. 11 f. m.

Herr statsrådet *Nothin* avlämnade

dels Kungl. Maj:ts skrivelse om förordnande av en statsrådsledamot att utöva den befattning med riksdagsärenden, som enligt § 46 riksdagsordningen tillkommer en ledamot av statsrådet;

dels ock Kungl. Maj:ts propositioner:

nr 2, med förslag till lag om ändrad lydelse av 1, 13, 14 och 23 §§ i lagen den 30 maj 1919 om rätt till verk av bildande konst;

nr 4, med förslag till lag om ändrad lydelse av 6 kap. 4 § strafflagen;

nr 5, med förslag till lag om ändring i vissa delar av 5 och 6 kap. strafflagen;

nr 8, med förslag till lag om ändrad lydelse av 5 § i lagen den 26 maj 1909 om Kungl. Maj:ts regeringsrätt;

nr 9, med förslag till lag om ändring i förordningen den 3 april 1810, huruledes rättelse och förklaring uti gjorde fideikommissförfattningar må sökas, samt vad i avseende på fardag av fideikommisssegendom kommer att iakttagas;

nr 12, med förslag till lag om statsdepartementen;

nr 17, med förslag till förordning om fortsatt tillämpning av förordningen den 27 april 1923 angående rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift;

nr 18, angående upplåtelse av rätt till bearbetande av icke inmutningsbara mineralfyndigheter å kronojord; samt

nr 19, angående årliga understöd å allmänna indragningsstaten åt vissa änkor efter befattningshavare vid fångvården.

Herr statsrådet *Möller* avlämnade Kungl. Maj:ts propositioner:

nr 3, med förslag till lag angående förbud i vissa fall mot arbetares användande till målningsarbete, vid vilket nyttjas blyfärg;

nr 6, angående befrielse för G. Karlsson från erläggande av viss del av köpeskillingen för $\frac{3}{4}$ mantal Fylleryd i Kronobergs län;

nr 7, angående befrielse för A. Forsgren från viss skadeståndsskyldighet;

nr 10, angående lindring i arrendevillkoren för vissa arrendatorer av kronans jordbruksdomäner;

nr 11, angående ändring av villkoren för lån från Norrbottens nybyggeslånefond;

nr 20, med förslag till lag om ändrad lydelse av 4, 7 och 11 §§ i lagen den 28 mars 1919 om anställande av distriktsbarnmorskor m. m.; samt

nr 21, angående rätt till pension för extra provinsialläkaren K. Lindhé.

Föredrogs och lades till handlingarna Kungl. Maj:ts på rikssalen upplästa berättelse om vad i rikets styrelse sedan sista lagtima riksdags sammanträde sig tilldragit.

Vid föredragning av Kungl. Maj:ts den 12 innevarande månad på rikssalen överlämnade proposition nr 1, angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1926—1927, blev densamma på begäran bordlagd.

Föredrogs och hänvisades till bankoutskottet riksdagens år 1925 församlade revisorers berättelse angående riksbanken.

Föredrogs och hänvisades till bankoutskottet riksdagens år 1925 församlade revisorers berättelse om granskningen av riksgäldskontorets tillstånd och förvaltning för tiden 1 juli 1924—30 juni 1925 m. m.

Föredrogs och hänvisades till behandling av lagutskott justitieombudsmannens till innevarande riksdag avgivna ämbetsberättelse.

Föredrogs och hänvisades till behandling av lagutskott militieombudsmannens till innevarande riksdag avgivna ämbetsberättelse.

Upplästes följande till kammaren inkomna ansökning:

Till riksdagens första kammare.

Med åberopande av bifogade läkareintyg får jag härmed vördsamt anhålla om ledighet från riksdagsgöromålen tillsvidare.

Malmö och Stockholm den 12 januari 1926.

Nils Persson.

Det åberopade läkarintyget var så lydande:

Att ledamoten av riksdagens första kammare *Nils Persson* i Malmö lider av lungkatarr och vissa därmed sammanhängande rubbningar i cirkulationsapparaten och därför tillsvidare är förhindrad att delta i riksdagsarbetet, intygas.

Malmö den 9 januari 1926.

Malte Ljungdahl,
överläkare.

På gjord proposition bifölls ansökningen för den tid, det i läkarintyget omförmälda hindret varade.

Företogs val av fyra ledamöter för att jämte talmannen tillsätta kammarens kansli och vaktbetjäning; och befunnos efter valförrättningens slut därtill hava blivit utsedda:

herr Lamm	med 110 röster,
» Hansson, Sigfrid	» 110 » ,
» von Koch	» 110 » ,
» Widell	» 110 » .

Anställdes val av tre ledamöter för att deltaga i talmansöverläggningarna; och befunnos efter valförrättningens slut därtill hava blivit utsedda:

herr Bärge, A. J.,	med 87 röster,
» Ekman, C. G.,	» 87 » ,
» Trygger	» 87 » .

Företogs val av två ledamöter för att hava inseende över riksdagens kansli; och befunnos efter valförrättningens slut därtill hava blivit utsedda:

herr von Geijer	med 75 röster,
» Rune	» 75 » .

Föredrogs och lades till handlingarna Kungl. Maj:ts skrivelse med tillkännagivande, att Kungl. Maj:t förordnat statsrådet Karl Johan Daniel Schlyter att under innevarande lagtima riksdag utöva den befattning med riksdagsärenden, som jämlikt § 46 riksdagsordningen tillkommer en ledamot av statsrådet;

och skulle underrättelse om denna skrivelses innehåll genom utdrag av protokollet meddelas vederbörande utskott samt de ledamöter, som hava inseende över riksdagens kansli.

Vid föredragning av de vid sammanträdets början avlämnade propositionerna hänvisades dessa, nr 2—5, 8, 9 och 20 till behandling av lagutskott, nr 6, 7, 10, 11 och 18 till jordbruksutskottet, nr 12 till konstitutionsutskottet, nr 17 till bevillningsutskottet samt nr 19 och 21 till bankoutskottet.

Herr *Ekman, Karl Johan*, väckte nedannämnda motioner:

nr 1, med förslag till lag, innefattande förklaring av stadgandet i 121 § tredje stycket utsökningslagen; och

nr 2, om dyrtidstillägg åt den hos riksdagen tillfälligt anställda personal.

Dessa motioner hänvisades, nr 1 till behandling av lagutskott och nr 2 till bankoutskottet.

Herr *Reuterskiöld* väckte en motion, nr 3, om fortsatt utgivande av verket Främmande grundlagar.

Denna motion blev på begäran bordlagd.

Herr *Jeansson* väckte en motion, nr 4, om överlåtelse till Kalmar stad av vissa delar av den för högre allmänna läroverket därstädes använda fastigheten.

Denna motion hänvisades till jordbruksutskottet.

Herr *Petrén* väckte nedannämnda motioner:

nr 5, om stipendier till fängelseläkare för beivrande av de rättspsykiatriska kurserna; och

nr 6, om resestipendium för fängelseläkare.

Dessa motioner hänvisades till statsutskottet.

Herr förste vice talmannen erhöll på begäran ordet och yttrade: Jag att få hemställa, att kammaren måtte besluta, att Kungl. Maj:ts proposition nr 1 skall uppföras sist bland ärendena på morgondagens föredragningslista.

Denna hemställan bifölls.

Justerade protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 11,37 f. m.

In fidem
G. H. Berggren.
